

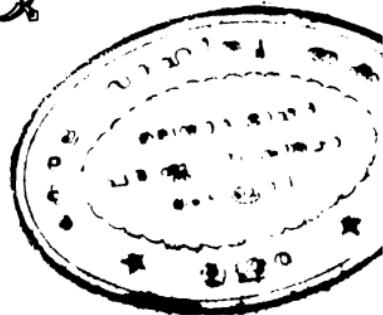
അരുളം.

കേരളവമ്മ, എം. എ., ആർ. എ.

അരവ്‌ക്ക.

PO/13

കേരളവർമ്മ, എം. റി., ആർ. റി.

Printed at The Union Press, Tripunitura.

അവതാരിക.

ഈ വണ്ണകാവുകാരന്നർ എദയവാടിയിൽ
നിന്ന് അരുതെന്തുത്തു് സമവയിച്ചിട്ടിള്ള അനാമ്പാ
തസ്മനിരകൾ മാലാകാരരണ സൃതത്തിൽ കോത്ത്
പാത്രാനദ്രേശിക്കാതെ പൂജ്യപാഞ്ചലിക്ക് കരത്തിട്ട
ഒരുക്കാണഭായിരിക്കാം “അരുത്ത്” എന്ന മറ ഈ¹
“പൂജ്യാലിക്”യിൽ കാണുന്നതു്.

“അതുമേ കേരംക്കേണ്ടയാൽമേ കാണേണ്ട
പേരിനായു്പേത്തു് കൊതിപ്പിപ്പില്ല”
എന്ന് നിഷ്ടാമനായി,
“സൗദാത്തുദേവിതൻ പാദനിശ്ചവന-
മൊന്നതാൻ ദ്രോധന്നു.....”

എന്ന അവുംബിഹാരിണിയായ ഭക്തിയോടകൂടി “സൗ
ദാത്തുദേവിയെ” പൂജിപ്പാനാണ് കവി തങ്ങളുന്നതു്.
പിന്നീട് സൗദാത്തുഭാസസപത്രപത്ര നിഃഞ്ചിക്ക
വാനെന്നാപാലെ കവി “കടൽവക്രഹു്”ചെന്ന സം
സാരസാഗരതരംഗങ്ങളിൽ “ഉന്ന മയങ്ങി” നിഃഞ്ചുന്ന

ബാലകപ്രായമായ ലോകത്തെ ഭോഗമകമായ ആഹു
ത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കവാനായി ഒരു തുളസീദളത്തെ
ദേവിയുടെ പാദാരവിന്ദജാഡിൽ അപ്പിക്കുന്നു. യമാ
ത്മ സൗരദം ആദ്ധ്യമായി കവിക്കാണുന്നതു് അദ്ദേഹ
തനപാതമ്മാരിലും ആദ്ധ്യമായി കവിക്കാണുന്നതു് അദ്ദേഹ
മുഴുക്കുന്ന പെയ്ണ്ടിയിലെ പുണ്ണച്ചന്തര “നിലാ
വൊളിമന്ദഹാസ്”ത്തിലാണ്. ഈ സൗരദം ലഹരി
രിയിൽ ലയിച്ചു് “പിതാവിനക്കത്തിലാന്നാനുമ
യങ്ങി”

“അങ്ങിങ്ങുതാൻ കണ്ണകളും കൈയേരാറോ—
നവൃജാളാം കാഴ്കരം കണ്ടിട്ടും.
എങ്കിം വിഷാദത്തിലുയന്തിട്ടും
സങ്ഗാഷമെ കണ്ണിനു കാഴ്യുള്ളു.”

എന്ന് ഭിവത്തിൽകൂടി സുവസ്പർശം കണ്ടു്,

“പ്രേമമേ മമാന്ദം മററിവന്നാനുവേണ്ടി”
എന്ന് പ്രാത്മിച്ചകാണ്ടിണ്ടുണ്ടും.
“നമ്മംകൾ സുഖവോദയമാകമാപ്പാത്തതി—
ലമ്മയാമുഖാദേവി ചോരയിലാറാട്ടും.

.....

മംഗളംകുട്ടിയും പരിപ്രേക്ഷകനും കൂടാതെ! ചെറുവാരയാ-
സിപ്പിഗാംഡാക്കും ദലാകരഹസ്യമിതോക്കക്ക് ”

എന്ന രഹസ്യത്തിൽ “ആദ്ധ്യാത്മകനാ”യിരിക്കുന്നതു “സപ്ത്”താഴീന്തർ അവദ്ദേശമോ അന്നതന്നെന്നും
അതിനാന്നതോന്നം.

“അച്ചന്” മുതൽ “ദേവീസ്തവം” വരെ ഇങ്ങപെ
ത്തിയേഴു് തൃതികൾ അടങ്കിയിരിക്കുന്ന ഈ വണ്ണ
കാവുത്തിൽ വിഷയങ്ങൾക്ക് വൈവിധ്യമണ്ണക്കിലും
ശാന്തരസപ്രാധാന്യം കൊണ്ടും അല്പാത്മസരണിയി
ലുള്ള സമ്മാരണസ്ഥലങ്ങും കൊണ്ടും പിന്താത്തുവിൽ
മുൻ ഭ്രാതിപ്പിള്ളിപ്പോലെ ധാരാവാഹിയായ ഒരു
സാധ്യമ്മും കാണാവുന്നതാണ്. ഇതാണ് “അച്ചന്”
യുള്ളിൽ മെച്ചു. കവിയുടെ രചനാരീതിയിൽ വല്ല
വൈകല്യമോ സ്വഭവിതമോ വന്നപോയിട്ടണ്ട്
കൂൽ അതു് വാസനയുടെ വൈരജ്ഞമല്ലെന്ന്, അവാ
താരികയുടെ പാകം തെററില്ലെങ്കിൽ, ഉഭാഹരണങ്ങേ
ങ്ങൾക്കാണ്ട് സ്വല്പമായി തെളിയിക്കാമായിരുന്ന്.
കവിതാസരണിയിലെ ഭസ്ത്രമാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒരു പ്രാരംഭ
കവിക്കളുടെ പരിവയക്കറു് അപരിഹാരംമാണെല്ലാ.

ജന്മാന്തരവാസനാസില്ലമായ സൈക്കിളും ഓന്റവേ
റ, ചിറകാലപരിചയംകൊണ്ടുണ്ടാക്കാനു കമ്മക്കെഴ
ശലമൊന്നുവേര.

ഗമ്പകാരനം അവതാരികാകാരനം തമിൽ
തറവാട്ടകാര്യമായ ബന്ധമുണ്ടാക്കിലും ബന്ധമുലം
സപകാര്യമല്ല. അതിനു കൈരളീകൃംബവും അവകാ
ശപ്പുട്ടുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആ അവകാശം ഉ
റപ്പിക്കവാനുള്ള അധികാരവും ഭാരവും സാഹിത്യലോ
കത്തിലെ സഹിതയുമെല്ലാക്കാടതിക്കാണ്. സത്യ
ബോധപ്പുട്ടത്തനു സാക്ഷി രൂപുണിത്തരെയപ്പുനം.

കമാരമദിരം
രൂപീവപേരുൾ,
22—12—1113. }
ഔപ്പൻതന്ത്രം.

അം ത്രീ ന.

ആര്യമേ നോക്കേണ്ട, യാദുമേ കേൾഡേണ്ട,
പേരിനായും പേത്രും കൊതിപ്പുതിപ്പ്;
ആര്യവാൻ കേരളക്കവാൻ മാത്രതന്നാകാരേ
വീമിയിൽ പാടിനടന്നീടുന്നു?
ആര്യവാൻ കാണുവാൻ വന്നമത്രമിയിൽ
ചാങ്ങവാം പുക്കരം വിടന്നീടുന്നു?
താഴവും മെഴുവും ചേന്നു ചെരുവും
ശുളിയെല്ലിപ്പുത്രമായകാണ്ണാൻ?
വാനിലാ വാരെഴും താരകളുായട
കീത്തം കേൾക്കവാൻ നിന്നീടുന്നു?
സൗദാത്തുഭവിതൻ പാഞ്ചിഷ്വണ-
മെന്നുതാൻ ശ്രൂയത്തുന്നുള്ള തത്പം,
സ്ഥാപോലോത്തവർ ചെയ്യേന്നാരുപ്പന-
യല്ലയെ നാം മുന്നിൽ കണ്ടീടുന്നു?

മരന്നുവാല്പീ നിന്റ് സുഗങ്ഗദാളി അജനം
 വാസനയററത്തേന്നാൽ ടീടെട്ട്,
 അതുവരുപ്പുണ്ടോലെ നീ പക്ഷിയാ—
 എസ്തവയ്ക്കും ദാഖിലും.
 അതുമേ കേരം കേരം, യാതുമേ കരണ്ണാഡ,
 പെരിന്നായും പേരും കൊതിപ്പതിപ്പ്.

കടക്കവക്കരത്.

കോമളാളുംതെ! യോമനേ! യൈന്തിനി—
 ബുദ്ധീമഹകിയ വാരിയി വക്കിലായും,
 പാവയും കളിപ്പുത്രും കരത്തിലായും
 മെവിട്ടുനു? വിശ്രാലമാം കണ്ണകർ,
 വിസ്തൃതക്കണ്ണിലാണ്ണനില്ലെന്നാപോതു,
 സസ്തിതമിതാ കെളിയാട്ടനേനാരീ—
 യാഴിത്തെൻ്റെ ചെറുതിര അങ്ങളിൽ
 ഉഴിഞ്ഞുവീടുന്ന കെഞ്ഞതുകമാംവിധിയും?

ശ്രൂജനാഡലേപ്പുാലെ നിനക്കമേ
മജജനബീ ലവണാംബുധി തനാിൽ,
ചെയ്യവാഴവാൻ കൈത്തുകമല്ലേയോ
പെതലേ! പെത്തത്തുന്തി വരന്നുവാ?
വാരിരാശിയിൽക്കൈളി നീയുള്ളിലി-
നോരിടനാഡപാലതു സുവര്മ്മ
രാളിഞ്ചറംവന്ന തള്ളിക്കെടൽ നട-
ക്കൊള്ളം നിനൊ നക്കിക്കമെൻ ബാലാക!
വക്കലവിന്റ നടവിൽ നിലവിട്ട്
സങ്കടപ്പെട്ട പിണ്ഡിക്കക്കാലുകൾ
നീതിനീതിക്കഴിഞ്ഞുപോയേ, റവും
ആനന്ദായ്‌നീ—ഹരേ ഹരേ ദൈവമേ!
അതുവാൻ തുണ്ട്രീടിവാൻ നിനൊയ-
നോര, മീശപര! ലഭകനാമൻ തുണ്ട്!
കേളിയാടവാനങ്ങളാരപ്പുാവയും,
ചേലിയന്നനിന്റ കണ്ണകം താനമേ,
നികരം വെടിഞ്ഞീടില്ലോ, പിന്ന
തരിക്കമേ! നിനക്കാശപാസക്കേഡവാൻ,

എന്താരവസ്തു കാണബീലോകത്തിൽ,
വെള്ളത്തുകന്ന പാഴ്മണൽ തന്നെയോ?
വേണ്ട, വേണ്ട, നിന്ന് പാവയെക്കൊഭടി—
ഒണ്ട, യിന്നനിന്നജീഹിതം മോഹനം!
ഒംവമാകമീയംബുധിതനിൽ, നീ—
യെത്തുംനാക്കുപോലുമത്തേയ!

വെള്ളത്ത വാദ്.

നീരന്നുറനീരം മനേരഹര കേശഭാർം,
താരപ്രകാണ്യമണിമാല, ഹിമാംഗുവക്കാരം,
വാരങ്ങിടനിവകരം ചേന്ന വെള്ളത്തവാദവ!
നീ, രജനം മനസിയേവന നൽകയില്ല?

അസ്താവലം ദിനക്കരശനണ്ണത മേഖം
അസ്താകലം തിമിരക്കരകലം മിനക്കി,
ഹസ്താല്ലാത്രക്കി, വിമലാംബര മാന്നനിന്റെ
ശസ്താദയേതുകവി വാഴ്ത്തിടവാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു?   2

പാലോലുമൃത്തു നിലാവൊളി ഹാസമാന്നം,
ആലോലമാം കളിർ കരങ്ങളണ്ടുമെ, നീ
ചേലോടചേതന മഹാസ്തീയിലും പ്രഹഷ്-
തതാലോള മേററിടവത്തു വിചിത്രമാണോ?   3

അത്താമരക്കമതിയായൊഞ്ചലജ്ജമുള-
മധിത്താപമേക മഴക്കാന്നാൽ നിന്മവേദം,
പിത്താമയം കവലയത്തിനകരിട്ടുണ്ട്;
സത്തായവക്കിത്തുചിതം സിതഹാസലോലേ!   4

മാനത്തിലിഡ്രൈനെ യെഴുന്നൊരുന്നിന്റെ വക്കത്ര-
പാനത്തിനത്താൽ മുഴക്കം വിടനായരാഹ്മ
ഹാ! നമ്മതിനുകളുണ്ടെങ്കെ മറന്നുനിന്നു
നുന്നു പിടിച്ചു വിലവേള്ളയശറിട്ടുണ്ട്.   5

യാതാവരോ! കനിവിയന്ന, നിനക്കു പൂണ്ട്-
അറിതാവുമിച്ചടലുതനാതനത്മമായി!
സ്വീഹാശങ്ങാടതുനക്കൻായ രാഹ്മാൻ, നിന്റെ
പുതാനന്തരിൽ മലിനതപമണ്ണച്ചിട്ടന. 6

മാലിന്യമേറിന മലം, തയിരം, തൃടന്-
താലിങ്ങതീത് തങ്ങിഗണവീക്ഷണരതാൽ,
മാലിനാധിനർ നരർ വാസ്തവസൂദരതപം,
നാളിനാ കാഞ്ഞതിന്തേനി വെള്ളിയിൽ കടന. 7

ഹാ, കഷ്ടാഖ്യപലതകവസാനമെങ്ങോ?
നാകസമനിന്ന തന്നനക്കൻായ കാമിവർദ്ധം,
മാക്കംബാന നിരീതാഗ്രമേല്ലിയാലു-
ഇളാക്കരിജത്തെള്ളിട്ടന; മഹാശ്രായ. 8

ചൊല്ലാൻ *ബാണകവിയും, കവിതാകലാപ-
ക്ലാസ്സുകൾ കവിതാവിൽ കവിയും രഖസന
ചൊല്ലാൽമയാണിയോരുഹംസതന്ത്രജയ,തത-
സ്ലിപ്പാവിശക്ക, തവവൈണ്ടതാ കണ്ടുതീർത്ത് 9

* ബാണകവിജുട്ടെ കൃതിയായ കാദംബവരിയിൽ വള്ളി
ക്കൈപ്പുട്ട് മഹാശ്രേതാശ കവി അനാസ്മരിക്കണം.

എന്തിനാ; നേക്കളുപുരിതമായ നിന്മറ
വെണ്ടതിയ ഇന്നുമൊരു നോക്കരുകന്നാരാളം,
ചിന്തിക്കയില്ല പരനാരികളുടിയു
തന്ത്രം ലോന്ന പെയമാറുവതിനുവാവേ!   10

എത്ര കാവുര പനക്ക മതിന്നാരാളം,
ഓതുന്ന നിന്മ വരവിന്നതും കൈഞ്ഞതു കത്തെ,
ചാതു മുഹമ്മദപെയക്കീട്, മഹത്പമില്ല,
നീ തുംഗഭാസ്സാടതിലോന്ന കളിച്ചിടായ്ക്കിൽ   11

നുബാധിരം കരണ്ണം രവിയസ്സുമിക്കെ,
വാരാന്ന നിന്മവരവു പുന്നിശാന്തരങ്ങളിൽ,
ക്രൂരാന്ന സത്കവികൾ കാണു, നിശാനമം, നീ
വേരാ, യവക്കിരിവു നന്ന ചുങ്കമെണ്ണോ.   12

ഹാ ഹാ വിവേകക്കണികാവിഗതാശയനാർ,
നീഹാരരജീമുഖി! ചൊല്ലുഴുമകവീഞ്ഞർ,
മോഹരായ്, തവാ ന്നു, മഹർത്തീതായനായികക്ക-
ഞ്ഞാഹാസ്യവക്കതലംമാട്ടപമിച്ചിടന്ന.   13

പാലവ്യിട്ടം തവ നിലാവൊളിഹാസമാണു
പോലുംനാമണികൾ തന്മുഖഹാസരും!
അനീലപിഞ്ചശ്വവി! നീയഴലായ്ക്കു, നന്നി-
ക്കാലത്തിലെന്നരംകവയ്ക്കു നരക്കപാരിൽ.

14

കാളിനാകാന്തിയൊട്ട്, കാണുവർ തന്മനസ്സി-
ലാളിനാക്കരത്തുകമണ്ണച്ചളിനാവാവേ!
നീളിവയസ്സുാച്ചലക്കു മടിയുംവരെ,ക്കൈ-
നാളിലപാശിക്കു, നരർ കണ്ണരശിച്ചിട്ടേ.

15

രദ്ദ സ്റ്റാളം.

മയങ്ങി ഞാൻ, മന്മുഖന്നി,തെന്നെ
മരാത്തുകാണംനിതു വട്ടമെല്ലാം,
ഇതെ,നിതാ,രെന്നൊയിഹത്തിലാക്കി,
മറന്നുഹാ, ഭോധമുണ്ടേഷ്മരു.

1

ആ, രീസ്യമലതത്തനായണ്ട്രു, എം, ന-
 അടരാജാമേവുന്നായ കേരമാദവാ,
 ഏതാക്കിലും കാണാക്കതനെ, ചിത്രം!
 കോബാഹലം ഷുണ്ണം നവുഹമ്മും.

2

വിസ്താരമേറുന്നായ ശാല, യെല്ലാം
 ശസ്ത്രങ്കോലും കരകൗശലാഡ്യും,
 മേക്കച്ചിയാലുണ്ട് വിതാന, മേരെ
 ചുള്ളിപ്പുനാനാവിധ ദീപജാലം.

3

ഒട്ടരേനേരും കത്രകാലിതിൽ താൻ
 നോക്കുന്നുനുത്തതായ വിഭ്ര കാണു.
 മഞ്ചി വിള്ള, കക്കശണമേ, വിശ്രഷം
 പൊങ്ങുന്ന ദീപം, സുകമാര, മന്ത്രം.

4

കുഴമണ കാണായി, രസക്കട്ടകൾ
 പോലുള്ള ദീപജാദി, മനോഹരങ്ങൾ,
 ഏനാല്ലുനേക്കും വെള്ളവസ്തുജാല-
 മഞ്ചിങ്കു തുങ്ങുന്ന, വിചിത്രമാത്രാൽ.

5

-10-

ഇതെല്ലായം! മമപാർപ്പന്നവി-

അലങ്കാര നതാംഗീമനിയെത്തിവേഗം,
നൽകനിതനം, പൊരിയുന്നതാമെൻ
വിശ്വസ്തീകംവരയുംപ്രമോദം.

6

നൊന്നായതും തിന്ന, പെണ്ണംവിശ്വസ്തീ

തീ,ത്തങ്ങിരിക്കേള്ളിലരെനാട്ടക്കൈ,
കാരോന്ന ചൊല്ലുന്നതിനാത്മമെന്തോ?
യരിപ്പുതിപ്പേ! ചിരിവനിട്ടനു.

7

കുമേണ,യിറ്റാലയിലുള്ള പിത

വൃത്തങ്ങളെല്ലാം, വെള്ളിവായിട്ടനു.

നൊന്നോ എന്തേ! ബലംനമായി,യെന്നു
സ്നേഹിപ്പത്തിങ്ങാതകുട്ടരതെ.

8

കാരാഗ്രഹത്തിൽ, പിലർ ജോലിയെന്ന

ക്കാണിഞ്ഞ ചെള്ളിച്ചുവരുന്ന നിത്യം,

ആഹാരമിങ്ങാല്ലെന്നിക്കു തന്ന

വേദതാഹരാംഗിക്കിവനിഷ്ടനതെ.

9

അങ്ങാം പോതാൻ കണ്ണകളും വയാദരാ
 നൃജിഷ്ഠാം കാഴ്കൾ കണ്ടിട്ടു,
 എങ്കം വിഷാദത്തിലുഖന്തിട്ടു
 സന്ദോഹമേ കണ്ണിന കാഴ്യുള്ളം.

10

എല്ലാമുത്സാഹ, മൊരിത്തിരിക്ക
 കണ്ണിൽ പൊഴിക്കു, നടനെ കളിപ്പു,
 ചാട്ടു, പാട്ടു, നടിച്ചിട്ടു,
 നേട്ടുസൗഖ്യം, വിലർ ഉറുമട്ടിൽ.

11

രഹംസ്യാ, കണ്ണകൾ, രസക്ഷണകൾ-
 യൈന്നനാതിനും, തിരയുനാതിനും,
 സദാപ്രയോഗിച്ച സുവിപ്പു; സൗഖ്യ-
 മേനേ, മനസ്സിൽ സ്ഥിതിദേശമല്ല!

12

അങ്ങാം പോതും പേരുമാരിട്ടു
 മിനാമിനാഞ്ചിന്റെ ശരീര, മേകൻ
 പേരുത്ത കെട്ടുവല്ലഫോട് ചെത്തി-
 യൈന്നനും, ഒതാലേതുരത്തിലെന്നായും.

13

എതാൻംപ്രയാസത്താട്, സൗഖ്യമെന്ന
ചൊല്ലേന്നാ,രാസ്സാധന,മൊന്നകാണ്മാൻ,
എല്ലാം മറന്നാങ്ങപറന്ന; കൃഷ്ണ
പിടിച്ചതെല്ലാമലിയുന്ന മായം.

14

ഹാ ഹാ കൊതിച്ചിങ്ങ പിടിച്ചു, സൗഖ്യ-
മമന്ത്രവുമോ,അരെ വിചിത്രവസ്തു;
എന്നാലോരെ ചോദ്യമിച്ചിട,നീ-
“തെനാട്ടു?”തിന്നത്തരമില്ലതാനും.

15

അങ്ങേര,മെന്നള്ളിലുഡിച്ചി,തെന്തി-
ന്നായിട്ടി,തെന്ത് തീരുതരപ്രയത്നം?
ആവോ; വരട്ടു; മതിയതാ,മെന്താ-
യാലും, മദ്മാദ്ദിപ്പിമറിഞ്ഞിഡേണും.

16

ഈതാനാ,രിതാരെന്നായിഹത്തിലാക്കി,
എങ്ങോട്ടു,ഈതാൻ ഹന്ത ഗമിച്ചിട്ടുന്ന?
കാണ്മാം തുറന്നിട്ടോരു വാതിൽ തെങ്കോ,-
ക്കേങ്ങോട്ടേരും നിബിഡാന്യകാരം.

17

ഇരുത്തിൽനിന്നാണ് പുറത്തുപോവാ-
നതാന്നതാൾ വാതിൽ മറക്കുന്നിൽ,
കാണാ,മതിൽക്കൂടി,യനേക ജീവ-
ജാലങ്ങൾ പോകുന്നാരു; മെങ്കുന്നോ? 18

അങ്ങോട്ടുപോകുന്നാൽ ജീവിതാന-
മിങ്ങോട്ടുവന്നിട്ടിവില്ല പോലും,
അങ്ങേന്തതിന് വാത്രായുമാൽമൊന്നം
നന്നായിരുച്ചുാതുവതില്ലതെല്ലാം. 19

ഹാ ഹാ മനം മങ്ങിമറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്!
ആരോഹതില്ല, ഹ ഹ കുടിലിട്ട്;
ആയംതുണ്ണക്കില്ല;യിതെല്ലു, ഹാ ഹാ,
കാത്തിട്ടും; കാത്തിട്ടമാരിഹരിയിൽ. 20

എന്താത! ഹാ താത! തുണ്ട്രിഡേണു!
ഹാ കസ്തു,ഉരോ ചതിചെയ്യിട്ടും;
അമേശ! ചതില്ല; തുണ്ണതന്നിഡേണും,
നിന്നോമനക്കുത്തു വലഞ്ഞിട്ടും. 21

ഇല്ല രട്ടുനാണെ കരണ്ടു, ദോഷിൽ
ദീപങ്ങൾ ചിട്ടക്കമറിഞ്ഞവൻ;
അതായും ജോലിക്കജ്ജനം മതിന്റു,
നാനാതരം വിഭ്രകൾ മാറിവൻ.

22

ഒരുരു ബാഷ്പ്‌പാവലി വാത്താവാ, രെൻ
വിലാപവാക്യങ്ങളിലായും തുവിപ്പു;
എതോ സമാഗ്രപാസ കരസ്ത്രങ്ങൾ,
എന്താതവാക്യങ്ങൾ, മനോഹരങ്ങൾ.

23

കഴേതര! കരണ്ടീട്ടു, തില്ലതെല്ലും
ചതിപ്പുനാക്കിങ്ങവകാശലേശം,
ആവത്തണക്കാതെ കിടാങ്ങളൈക്കാ-
തനക്കിഷ്ണപ തൊന്തരക്കുന്നവക്കു.

24

ഹാ സപ്രസ്ഥാനനാക്കൈ, യുനാന്റു; മാട്ടായു
തൊന്ത്രക്കണ്ട കോലാഹല ഷുണ്ണലോകം.
നിരന്തരസംപ്രതാട തൊന്തു, പിതാവി-
ന്നങ്ങളിലാന്നാനു മയങ്ങിയതു!

25

പ്രേമരേ റംഗരാജം.

അസുപത്രതം കാതരിജപലിക്കം ചെന്തി, ഫുററം
സൈമാംവണ്ണം ശ്രോഡിപ്പിക്കട്ട ദിഗന്തരം,
വെള്ളിനീളേവിശിക്കാണ്ടാകാശാശ്വിയിൽ ഹരുന്
വെള്ളപ്പായയും നീത്തിച്ചരിച്ചിടട്ട സെഞ്ച്യും;
താവക്കിഴിക്കളിൽ തിള്ളങ്ങൾ തുളിച്ചുമേ,
പ്രേമമേ! മമാനദം, മററിവന്നാനം വേണ്ട.
അന്തിക്കംരേതാരും മദ്പവനൻ, സുമണ്ണം ത-
നാന്തുനിശ്ചാസം പേരി, സ്ഥാനയം പരത്തുനു.
ആവക്കഗന്യമൊന്നം ഗരിപ്പാൻ കഴിവില,
താവക കബുരിൽന്ന ഗന്യമേ ഗരിപ്പിഞ്ഞാൻ.
പാരിടംപര, നന്തമറുതാൻ കിടക്കുന്ന,
താരകരംചൂടും വാനം, മാവിധിംതനൊകാണ്മു;
എക്കിച്ചും, തവ മെരുംടണംതാകിലേ പ്രേമ-
വക്കടക്ക തന്നുന്നതമാം സ്ഥിതിയിരിയുള്ളൂ.
പെപ്പക്കിളിച്ചിലക്കുന്ന; ഒമ്മർ സപകാഞ്ഞം ദാ-
മതോള്ളുതളിൻ, പവമാനനോട്ടരക്കുന്ന;

താവകകിളിയൊച്ച, യോന്നതാനാസ്പാദ്യം രേ,
പ്രേമരേ! വിജയിക്കു, പ്രേമരേ! വിജയിക്കു!

* ലോകരഹസ്യമിതോക്കക.

എന്തുനീ പറയുന്ന, പെങ്കിളിപ്പുണ്ണം! മന-
മാരുതനെന്നേതാത്തുന്ന, നിന്നുട കണ്ണാഞ്ചിൽ?
എന്തിനീയുതെച്ചുപ്പും? വല്ലതും പരിതാപം,
വന്നാതു പറഞ്ഞതു, ചൊരുകയെന്നകിളിക്കുന്നേതു!
നന്മേയി, പ്ലുൻ ചെരുണ്ണോദര! എത്രുംബിശ
തന്നുട സദ്ദേശത്തെച്ചുംനാതേയുള്ള വായു.

---

*മതാധ്യനായ മുഹമ്മദന്നുറ കുള്ളുത്തിനിരയായി ഭൂതി
യടങ്ങു ശ്രദ്ധാനന്ദ സ്വാമിഈ അന്നസ്ഥിരിച്ചുഴുതിയതു്.

നമ്മൾക്ക സുവോദയമാക്കാലുണ്ടാത്തതി—

ലമ്മയാമുഖാദേവി എവാരയിലാറാട്ടൻ!

ശാന്തിക്കു മുലക്കുമാത്രങ്ങിരിക്കു, കൈകുള്ള—

എതിനാൽ വായുജ്ഞാപ്പ, നീവിധി സാരവാക്കും;

“മംഗളാക്ഷരങ്ങൾക്കും ഒസാദര! ഏവേണ്ടാരയാ—

നീജ്ഞമാംവള്ളും, ലോകരഹസ്യമിതോഷ്ഠക്.”

ഞാനിതൊത്താനു തെച്ചി, യരിയാതു ശ്രദ്ധിത്താൻ,

കേണ്ണപോയതാ, നാഞ്ചി കേട്ടുകും ദീനാലുപം.

കുരിങ്ങം കോപത്താലെ, സുരനെക്കുതിയതിനു

കാരണം, ചോരയീംട്ടുഴക്കി പൂർണ്ണമിക്കിൽ.

സുംനമിത്തള്ള, മീമട്ടിലിന്നല്ല, ലോക—

സുജീതൊട്ടുണ്ടാ, ദ്രവ്യപ്രയുഖംഞായിവനു.

ഇത്രഹസ്യത്തിൽ “അലാന്ന”മാന്ത്രികങ്ങേ,

സാരമാമുപദേശ, മതളിക്കൊക്ക കിളി,

കൈവെച്ചവയമ്മം, സത്യം, ദൈർഘ്യ സാദഹാദത്തുങ്ങം,

എന്നകെട്ടുപോയ, ഓന്ന നശിച്ച നിന്നസവിത്രി,

എതാതനേതുങ്ങൾ ഓറിക്കേണ്ണി, ലാവിധാതാവി—

നീതിലും അഗ്രിയിൽ താൻ പണിയാൻ വശഭിശ്ലേഷി?

അക്കരക്കണ്ണവാൻവണ്ണു, ദീനദീന,മീനിന്ന് സഹിതു
തന്നെടവിലാപങ്ങൾ, ഭാരതാംബുതൻക്കണ്ണത!
ഉണ്ണൻ, മിഴിക്ക,ളംഫൂത്രഭാഗത്തിൽ,കളിക്ക
കലൻ, മറും നാട്ടിലുരിച്ചീട്ടുകസാരം.
മംഗളാങ്കരങ്ങൾക്കേൻ ഒസാമര! ചെമ്പേമാരയാ-
സിഷ്ടമാംവളം, ലോകരഹസ്യമിതോക്ക്.

കു ത്രി ത്രം മി നു .

ഇത്തെന്തു കുത്താണിവനെത്തു നേര-
മിക്കരിത്തടിൽ ഗതിയററിക്കാം,
വരിപ്പുയോ തെലുമൊഴിച്ചുപിഡം
കൊള്ളത്തുവാനീ വേന്നത്തിലുംനീ.

1

സുത്തിലിജാക്കി,യറിഞ്ഞു മായ,-
മെങ്ങാഭവാൻ പോയി മരഞ്ഞുവല്ല;
നന്നീവിധിസുത,മിത്തല്ലിലോക
സപ്രാവ,മെന്തിനു പഴിച്ചിട്ടും.

2

നാനാതരം ശസ്യമിവന്നു കഴി

രന്ധരം തുളക്കന്നു, കുഴക്കിട്ടു.

ശുടക്ക കാണാമോഅമിന്നാൽ; സദ്ഗാ-
ഷിക്കനു; നീ ഹനി വയനംവന്നായു്.

3

പണ്ടവത്തപോൽ പിന്നൊയുമീയിരുക്ക-

താ,നെന്തുചെറുണ്ട് പുത്രത്തിരഞ്ഞാൻ.

കാണുന്നതേയില്ലോ വാതിൽപോലും,
ചീപ്പത്തിനോ കാണുവതില്ലയോനും.

4

കുഴഞ്ചിയല്ലോ, ശിവരാമ രാമ-

യെന്നീവിധം സാധു കരണ്ടവാരെ

കേൾക്കായി, “നീ നോക്കുക നിന്നിട്ടു-
ഭാഗത്തു”, കാണാമോഅ നല്ലദീപം..

5

“തീയുജതിൽ, ചാരമിരിക്കയാലെ

കാണുന്നതില്ലായതുകൊണ്ടുവേഗം

ആ ചൂരമെല്ലംകുലപക്ഷിള്ളുന്നരു

നിങ്ങളിലെ സ്നേഹമൊഴിച്ചുകൊഡാക്ക.

6

“എന്നാൽ പ്രകാശിച്ചതു, നിന്റെ വീടം
 അന്ധാലയപ്രാതവുമൊന്നോഹാലെ,
 അപ്പുള്ളമിച്ചരകരങ്ങളേറുറ
 ഫലാകം കണക്കൊന്ന കൂളിത്തുമിന്നം.”

7

രാത്രി.

ഭാരദ്വാർജി! തവ സംഭവിച്ചു-
 ദ്രുതമായ ഭരവസ്ഥ ഭിസ്സുമാം.
 വീരമെഴലിമണി, നിന്റെക്കഷ്ണ നി-
 ദ്രുതണ്ണത്തിന തുനിത്ത സത്യതൻ,

1

ചിത്തരഞ്ജ, നനവദ്യ സത്യംാൽ
 ചിത്തരഞ്ജകനിഹാവിലക്ഷ്മേ,
 ചിത്തമന്മാജനതാസഫോഡര-
 ക്ഷിതമൻ ബലി കഴിച്ചസത്തമൻ,

2

ഭാസ,നാതൻ ഭരണതാർപ്പിതനെന്റെ സ-
ദ്രാസ,നാതമ വിരാഗിയാമിവൻ
ഭാസമാന ഇന്നസവ്യങ്ങൾക്കുതന്ന്
വാസ്ത്രഭി,യോങ്ക കമ്മ്ഫയാഗിതാൻ,

3

നാലുപാട്ടമെതിർക്കാറിടിച്ചു കോ-
ഉലുംനീംരലമാലയാലവേരാ
മാലുയത്രമൊങ്ക വന്നസമുദ്രമാ-
ങ്ങലുമൊങ്ക തരണിക്ക തുല്യമായ്,

4

താവകം ജനനി!യിന്ന ശ്രോകമോ-
ഹാവഹം സ്ഥിതിയിതിക്കാൽ നിന്നാവഹാ
അന്ധവഴിക്കൊങ്ക സുശ്രാവത്മാം സ്ഥല-
തതാനയിക്കവതിനൊത്ത എഴുഷൻ,

5

ഇന്നാഭാരത നഭസ്സിലുന്നതം
മിന്നമുത്തര വളർക്കണതല്ലുജം,
മുന്നമിന്ത്രയിലിയന്ന വീരരാ-
ജന്മർത്തൻ പ്രതിമയായ് ലസിപ്പുവൻ,

6

ദേശമെന്നു, സഹജീവികൾക്കെഴും
ഫൂഡ്രോഗി വരവാൻ അമീസ്പവൻ,
ഇംഗ്ലോറ കമലങ്ങളിൽ സമാ-
വേശിതാശയന്നന്നാൻ തർപ്പം.

7

അതുരാമുഖികൾ തന്റെ ഭ്രാം! നി-
നാത്രുപൂർവ്വരിതം സ്നേഹിക്കിൽ
വീഞ്ഞാൻമരണസമനപിതോത്തമേര-
ഭാത്യശീലർ സുതരെതു ജാതരായ്?

8

അന്തമറി സഹജീവിശസ്തവ്രഥാ-
ലന്തരംഗമലിവാന്നനാരതം
ചിന്തയാന്മ ജനതാസമുച്ച സ-
താപശാന്തി നിതരാം വര്ത്തുവാൻ,

9

ത്രാജ്യനായ് ക്ഷേത്രതിയാങ തന്റെ സാ-
റാജ്യചും ബഹുഭ്രാഹമവസ്തുവും
ചുജ്യനാമവന്നമമ്മായ നിൻ
പ്രാജ്യസത്രുനാഥതാരിജത്തവൻ.

10

അവി! മനമതുപാലെയിനിയും
ഭാവിയിൽ തദ കമാരസത്തമർ
ച്രീഡാമങ്ങളാകമെന്നതിൽ
സാരമായ സുവമാൻ കൊരുക നീ.

11

നിങ്ങളിലാരാനം കണ്ടതുണ്ടാ?

നിങ്ങളിലാരാനം ഗോക്കു ബാലനെ
തരിക്കുകമീറാവിനേക്കണ്ടതുണ്ടാ?
പദ്ധതാരതുകീന യാമുനാസൈക്കത
സമ്പാദി ദേവനെ കണ്ടതുണ്ടാ?
ഗോക്കു കന്ധകൾ ചുറുമേ നില്ലുവെ
കൈത്തുകമേറുമാരാനന്നതിൽ
വാഗതീതാന്ന ദിവ്യാമൃതദ്വാഹം
സുകീന പൈതൃകലൈക്കണ്ടതുണ്ടാ?
പീപിത്തിത്തമടി മേലോട്ടു കെട്ടിവെ-
ചൂല്പിന്തുവട്ടിലായാറു വക്കിൽ

ആലും വാഹിനീ താങ്ങേ നിശ്ചയം-
മായിനിന്നീട്ടേ വേണ്ടിയിൽ
രൂപം കവാസികൾ കള്ളം അളിൽച്ചെന്ന
കൈവല്ല തത്പരാളാതും മട്ടിൽ
തന്റെചൊരിവായിനാൽ ചെറുപ്പായ കള്ളംനെ
വണ്ണക്കുപ്പനെക്കണ്ടതു സോ?
തന്റെ നിത്യവും രൂക്ഷം കിലുകില
വാക്കിലഭേദാശ്വും, വാഹിനിതാന്ത്
കള്ളാലമമ്മരംകൊണ്ട് ദാമോദര
നാമംജപഞ്ചാം മദമദം,
അംഗങ്ങായ കോകിലം മുള്ളി മുള്ളിയന്നം
തിങ്ങിന മോദന കൈത്തുടൻ
മാനിച്ചുപോന്നായ ഗോപാല ബാലനെ
നിങ്ങളിലാരാം കണ്ടതു സോ?

രാധാകൃഷ്ണ വിലാപം.

ദിനംദിള്ളത്രയോ കഴിഞ്ഞാറു ഗോവിം!
 പനങ്ങൾക്കുതു തൊൻ നടന്ന നായക!
 മനസ്സിനിനിയും കനിവു തൊന്തിടം-
 തനംഗസുദര! മരഞ്ഞിതെങ്കനീ?
 കളകളസ്പരം തുടൻ വാഹിനീ
 കളിച്ച കൊമ്പിയിരിഞ്ഞാഴകിയെല്ലാം
 പരിഹസിപ്പിയും ഭവാന്നായാശത്രയോ,
 പരിഭവത്തിനെന്തിവള്ളേരാ ചെയ്യു?
 ഇടക്കിടക്കിതിന് മനോജ്ഞത്രമ്മരം
 സ്വദിം ഭവനാമനിളിത്തൊക്കയാൽ
 അടങ്കിടാതെതാരകക്കരുഹലത്രാടം
 നടന്നിടന്ന തൊനിതിഞ്ഞർ തീരത്തിൽ.
 സഹിക്കവെയ്യാതെ തവാഗമം കൊതി-
 ചുഹോ മരവിച്ചനാവസ്ത്രത്തിലായു,
 പിറകിലോച്ച കേരംക്കയും തിരികയും,
 കൂതെതാങ്ങ നീഴിൽ മരഞ്ഞുകാണ്കയും,

හුවරස්ස ඩිං.එසානාගිරිජාකෘවාන්
පෙළිඡිංග,හා මඟමිතාන් ප්‍රජා!
ඝිත්ත් ඩුක්කීලාත් ගිරෙනත මූළුකරු
ඇංජයිත්තාන්ත ගන්ධයිත ගිඹුළුව
ලේඛිත්තුගිණ තාන් හුතානක්ත් බෙ-
ගැඹුශමහවුද්! ගිගන්තු පාළතුහා!
කරස්ස පොරියු කචංජිගැනතුහා-
කෑංඩිලවතුන් කිරීකරියිත බීජින්.
මති මති ප්‍රජා! රුජයකාරීයු,
මතියිව්‍යුත් කරිගෙනමඟිලාය්.
ගිරතිශ්‍යාකාරායු කරුතරාගෙන මගම,
පුරුතු ප්‍රශ්නි යහීයුම්පුමො?
කටින්වෙරතින් ප්‍රජාප්‍රජාමො
කටින්විත්ත! ගිඹුළුත්ත ප්‍රශ්නිරි?
ක්‍රිජික්කෙන ඉහාගියේ! ඩිජාඩතාත්
කම්පිජුපොයි තානිවුද්‍යමාකෘයු,
තපරිතමෙන් මුළුවතරයා ගොවිය!
පරිතමොඩමෙන් සමඟ්‍යායුදුක.

ന്റെൻ്റെ പ്രിയ.

നീരാണം കൊണ്ടലിനിണ്ണലണ്ണുടീട്-
 നോരാ മനോഹരക്കേൾഡാരം,
 പദ്യമിച്ചപ്രതേ വെള്ളനാ നെററിയ-
 മണ്ണിതമായിട്ടും വില്ലികളും,
 മോഹനപാടവം നേടിയ നോട്ടവും,
 കാമൻ ചുണ്ടൽ പോൽ നാസികയും,
 തേൻതുള്ളി തുകീടും വാനവർ നാട്ടിലെ
 നൃനാശഭൂമാനങ്പാൽ മോരിവായും,
 പേര്പപഴം പ്രാചീനഗ്രീസ്സിലെ ശില്പിതൻ
 വെലയും തോറുപോം മെയ്‌വടിവും,
 കാകുരാരിക്കം മെരുതൻ വെണ്ണയും,
 അനീതിയെന്ന പ്രിയക്കില്ലെത്തരു!
 വേണ്ട പോൽ, സപ്രദീയസൈഞ്ചപ്പുത്തിൻ
 [സാരാജാം
 മണ്ണകൊണ്ടല്ലോ തീതിരിപ്പിട്ടു.
 ഔദ്ധപവാഹത്തിനാർദ്ദും സാഹൃദാ-
 മാവഴിക്കല്ലോ കണ്ടിരിപ്പിട്ടു.

കാറിനത്തിന്നരാപ്പുണ്ടെന്നു
വാരേഴ്സം വാനവാപ്പുഷ്ചർപ്പണങ്ങം
യാത്രാനിന് മാഹാത്മ്യം മുലമായ് സൈനസ്ത്രം
സിഖമായ് തത്തീന്റും, വാദപ്രമാണം
കത്രിയൊലിക്കമാച്ചിത്തമോ സൈനസ്ത്രം
സത്രിന്റും കരച്ചുവിൽ ഭിഖിക്കുന്നു?
സാവഞ്ചുള്ളേന്നമാണാനദക്കമും—
ജാവദ്യവിഗ്രഹമെൻ്റു മനസ്സിൽ.
ശീകരയാകിന്നു രാത്രിയും സൃഷ്ടികൾന്റെ
ഗ്രീകരയോഗത്താൽ സുഖരിയായ്
തീരുന്നു; ഫ്രേമവുമാവിധിയും സർവ്വവും
സുഖരമാണവിത്താൻ ചെയ്തീടുന്നു.

യ റ സ്ത്.

പാവന യദ്ധോദരി! നിന്മമുഖമധുഹാസ-
 ഗീസും ഗഹിപ്പാനി മാനഷ്വകോഭരക്
 എത്രയോ കല്പം ഇള്ളം മലയും തക്കിവാ-
 നതുസനാദം, രംബു! നിന്മനയാർ കൊതിപ്പിലാ!
 അങ്ങനീ ഹിമാലയസാനവിലോര സൃഷ്ടി-
 രഹിപ്പോൽ മിനീട്ടനു മുരുരമായ് തന്നെ!
 മോറിനി! തുലോം ലോകവദ്ധരാം മഹാത്മാക്കരം
 ഏവാലും നിന്മപാലിളംപുണ്ണിരികൊതിക്കയാൽ
 അല്പമൊന്നന്യാളിച്ചു മയങ്ങിപ്പോയീട്ടനു,
 പിന്നയോ കീടങ്ങളാം മറവരക്കമഹോൽവു.
 നിന്മട പ്രൂരണയാൽ വായുവെക്കീഴാക്കവാൻ,
 വായുവേഗതേതപ്പോലും യന്ത്രത്താൽ ആയിക്കവാൻ,
 പർത്തശിവരങ്ങളേറവാൻ, വൈജ്ഞാംഖം
 വാടവാൻ, ശീതരാജ്യാത്രത്തിക്കർ കണ്ണിത്തുവാൻ,
 ആനല്പാ, മഹായോഗിമബ്രഹ്മക്കിശാംപാൽ,
 നന്നിലെസ്ത്രുചും നിന്മ സേവകായ് മനജവാർ

തുജിപ്പാൻ സനാദംരായ് തീന്നിരിക്കുന്ന റാ ഹാ!
 നിന്നുടെ മുളംഹാസവശ്യങ്ങേ വശ്യോ വശ്യോ!
 മംഗലാ! മനജരരയെത്തുനീയയത്രീല,
 മംഗളാക്കരംഗളിഞ്ഞെത്തുനീ വള്ളത്രീല?
 എത്രയെത്തുനോ ലോകർ നിന്നുടെ കടാക്കണത്രീല
 ലേശോഹാനോല്ലാൻ അവി! സർക്കുതിചെത്തുനീല?
 പുണ്യിരിത്രുകിത്തനൊ മംഗളം കൈവള്ളത്രീല
 പ്രശ്നവാരപ്പണിത്തീറ്റം മാധുത്രസ്ത്രസ്പദേ!
 നീളുനീളുനീ ലോകനില്ലിനായ് മനഷ്യരാ,-
 മയസ്സിന്നയങ്ങവാൻ കാന്തമായ് വിളങ്കക.

വിജയ ശാനം.

ഉയൻനില്ലുവിൻ മിഴിത്രക്കവിൻ,
 ആയിക്കവാനല്ലു ജനിച്ചുനാം ഭവി?
 പരാജയോ, ശിവ! വിജയലക്ഷ്മിതൻ
 തിരോവശ്യോ, കണ്ട മതിമടങ്ങേയോ?

കട്ടത്തമാരിയുമിടിയുള്ളേണ്ട
പൊങ്കത്തസന്പത്തിന് പുരാഹരാകന്ന്?
അനിശ്ചയം നിന്മനാം കതിച്ചുവാടനു,
വന്നങ്ങിവാണനാം വലിച്ചുമേറുനു.
അടിഞ്ഞാളുമാഴമലകൾ പിന്നെയും
അടിയടി മല വടിവുയരുന്നു.
പരാജയമഹാ മനജനില്ലപോൽ,
സദാ ജയം നിജസമീപമാണപോൽ.
ജയപരാജയങ്ങളുാമനസ്സുതൻ
ബലാബലങ്ങളുാമിൽ പില്ലുകളാൽ
നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നാലും കണ്ടിട-
മൊരേയവസ്ഥതാൻ, ഭൂമിക്കവേണ്ടനാം.
ഭവിപ്പുത്താക്കയും ഭവിക്കത്തിന്നതാ-,
നവിശവകത്തിനാലറിയുനില്ല നാം.
ഉയൻനില്ലുവിന് മിചിത്രക്കവിന്,
ജയിശവാനല്ലി ജനിച്ചുനാം ഭവി.

ര സ ഉ റ ഡ ട്ര റ.

മംഗരക്കു! മങ്ങാഹരേ! നിന്നെയെന്നാശെവത്തും
 തിങ്ങിന ശബ്ദങ്ങളിലോന്ന് വാദത്താട്ടക്കവാൻ
 മുറഞ്ഞുവരുത്തുന്ന മോഹമാ പ്രയത്തിൽ
 ഏതാറുതാന്ത്രജ്ഞാ നിത്യം പിന്തിരിഞ്ഞീടുന്ന തോൻ.
 എങ്ങനെ നിന്നാതിശയസൗഖ്യമാന്നും, കഴി,-
 മെങ്ങ് സംസ്കാരഹീനമെന്നുടെ വാക്യമുമേ!
 വാരെഴുന്നിശാനാമന്ത് ഹോലും പലാനാളായ്
 താവകവിലാസത്തിൽ ലേശമേ പകത്ത്‌വാൻ
 റാതരാ കഴിയാതെ പദ്ധവിമാണ്ണിതന്നുള്ളിൽ
 വന്തപം തുടങ്ങു പകലൊക്കുയും തന്നു.
 താരകരി തുടങ്ങോന്നുമുമ്പുമത്രം പാശായ്
 തരീങ്കക്കുലമജ്ഞാ നിത്യവും പ്രഭാതത്തിൽ
 ചല്ലകരി തളിരിലും കണ്ണനീർസമൃദ്ധിച്ച
 വല്ലദിക്കിലും ചെന്ന മരത്തുമേഖീടുന്ന.
 സൈന്യത്രം സർപ്പചം രോസയും ദിനാന്തത്തിൽ
 വീനായായും വാട്ടനാിലേ നില്ലുലപ്പുയത്തരാൻ.

പുത്തിശ്രേംഫോലും നിന്മട മാറരാത്തുണ്ട
പക്കത്തും നശിപ്പിക്കം പിന്നൊയും പക്കത്തുണ്ട്.
നിന്മട മഹിമാവിൻ്റെ ലോശമേ പക്കത്തുവാൻ
തന്നൊയല്ലേയോ ചിത്രകാരകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.
അായു ഒഴുവിക്കുംഗി മണ്ണിനാൽ പക്കത്തിയാൽ
ചിത്രമെന്നാനല്ലോതെയെന്തുനാമുരച്ചീടാം ?
ഭ്രവനാതിക്രൂഞ്ഞമാം നിസ്തൂല സൈന്യങ്ങളുമേ!
ഭ്രവനം വിള്ളാളിനും നിന്മട നിശല്ലാലെ!

ക്രി പ്ര കു റെ. 0.

കാരണ്ണമാളിന യാതോരു തന്ത്രാം
ക്രിക്കഡി തന്നിലും നാമധിക്കേതും
ആപത്തി ചേരായ്യാനായിരും കണ്ണകളിലും
സപാപംവെടിത്തേരു തുറന്നിരീപ്പ്.
ആയവാൻ പുണ്ണിരി പൂണ്ടി വിജാതത്തിൽ
മായതക്കുതന്നല്ലോരിട്ടത്തിൽ
നമ്മളെ മല്ലിവേ തട്ടിയുണ്ട്രത്തുവാൻ
നന്നയിൽ ചൊല്ലിയയച്ചീടുണ്ട്.

അത്യവാൻ പുല്ലകൾ, വരാത്രിനോഹരുകൾ,
 ധാരവാം ഗുനങ്ങളുനിവയിൽ
 ശ്രദ്ധാസ്ഥികളുള്ളവരിച്ചീടുനി-
 തെത്തും വിഭാതത്തിനോക്കീടുവാൻ.
 അത്യവാൻ വണ്ടകൾ തന്മായർ കാഞ്ഞിടാ-
 തോറാറോ നാളിലും പുല്ലങ്ങളിൽ
 കാരണ്ണസ്ത്ര താന്ത്രിയേന്നോത്തുഹോം
 മാധ്യമാധ്യപി നിരുച്ചീടുനി.
 മാനഷവിത്താത്തിൽ പ്രേമമെന്നോത്തീടം
 തെനൊഴിച്ചീടുനാതാത്താദോ?
 ഏന്തുങ്ങൾ തന്മാട വക്സ്ത്രത്തളികയിൽ
 ഒര്ജ്ജുള്ളഹാസമാം ദിവൈദശം,
 എത്തായ ഭിവവും നീജമാരായവാൻ
 ശീതളമാവിയം തീത്തീടുനി?
 പാവാര പാലിലാം ഹോലെയിപ്പുരിലാ-
 രഖാതെ ഹേന്നലിഞ്ഞിടുനി ഹോൽ,
 അപ്പരാശക്തിയെ, യപ്പരാശങ്കിയെ,-
 യപ്പരാശത്തിയെക്കുപ്പുകനാം.

ക്രാന്റ് അമൃത്യോട്.

---

(1)

ഹോക്കരിൻ പ്രഭാതംതൊട്ടായവാൻ വിശ്വാസിപ്പാൽ
 ആക്രമപ്രഭാകരത്തുല്പാദായിരുന്നാവരെ,
 ആരാധനാത്മതപം ശരീരായറിന്നുഫ്പാൽ,
 ആരാധനാനഥരതപം മത്സ്യരിൽ കണ്ണപ്പാലും,
 ആരാധനാരമജ്ഞാനപിപ്രവും കൊണ്ടിപ്പാരാ-
 വാരവും കടന്നാരോ പീപിലും കൊള്ളത്തിപ്പാൽ,
 ആരാധന മാഹാത്മ്യത്തരാനൊ ദയാതീച്ചനു ഹാ
 ചാരാഗില്ലരതാജാളിനു മാപ്പീപങ്ങളിൽ,
 ഭാരതാംബികേ! നീതാനല്ലയോ വിശിഷ്ടയാം
 ആരമ്മാമല്ലുമി, കൈവല്ലാമുത്തുന്നി

(2)

എന്തുകുക സന്ധവത്തിന്റെ മുഖ്യവിലിത്തനം നീ-
 ദയാതീപാൽ ക്ഷൗണ്ടികമാമായതിനാവസ്ഥയെ.
 ഇന്നനിന്നാണഭവമായതു തെളിയിപ്പു;
 കുന്നമകഴികളും ചൊന്തല്ലയോ ലോകം!

(3)

കുരിതിൽ നിന്മണ്ണതാരിക്കാഴ്ച നിന്റ് മായാവാദം
യരിച്ചുാരിഞ്ഞതാജാക്കമസഹ്യം തന്നെയമെ!
മംഗളപ്രഭാതത്തിൽ തിള്ളങ്ങൾ നിന്റുകിരീടം
കണ്ണ കണ്ണകളിരാനീ തഞ്ചാലോഗിപ്പുതായേ!
അദ്ദീനമെന്നോ ദേഹി! നിന്മാട പ്രസന്നാസ്യ-
ദർശനംകുടക്കെതെ താൻ കഴിഞ്ഞീടെന്നമെന്നോ?
നിന്മാട സമാധാനവാർപ്പതാകയും വീശി-
ക്കാണ്ടിനാമെന്നോ പാരാവാരതീരജാപം ചേരും?
എന്ന നാമനാചാര കൃരരാക്ഷസക്രിട്ട-
തതിന്ന തീനാകാതാക്കം പാവനാചാരാത്മിക്കേ!
എന്ന നാമവിലക്ഷം നിന്മുമാം പദംവിട്ട
മുന്നമഴ്ച്ചുല്ലന്ത മാന്ധപീംമേരീടം?
നന്നിലുമിളകാതെയടിയുമിടിയും കൊ-
ണ്ണാനുമെയറിയാതീ മെഴുനമന്തിനാംബിക്കേ!

(4)

എവരനാളായുജ്ജീവി നിന്റുമഹാസമാധിയൈ
ക്രാറഴം കിടാജാപംതൻ രോദനമഴിക്കില്ലോ?

അംബ! ഒതു നേരുവാരം പാദത്തുരുളുഷക്കായി-
സ്വാന്തമനടിയങ്ങൾം ശ്രദ്ധിക്കണിതരല്ലോ.
ഈതുയും ദീർഘമിരുച്ചാരീ നിശ്ചയപരമായിയിൽ
തതപരമായെന്നല്ലാംബ! പുതുതായറിത്തുവോ!
പാരിതാ അവിപ്പാനായ് കാത്തിരിക്കുന്ന, ശക്ത-
നാരിവൻ ദിനത്തെത്തിലോതിയാൽ പരത്തുവാൻ.

പുത്ര വിജയാനം.

വാരമ്മം നഴവില്ലോ വാനിലാർ വരക്കു-
ഗോരുമ മാച്ചീട്ടു നമ്മുടെ കേളിഗായി;
കോമളസുരഭിലു രോസയാർ രചിക്കുന്ന
നിഖിംശംകാണ്ട് വാടി മനീംലു പതിച്ചീടാൻ.
അതുംവാങ്ങാണരാ ലീഡാര ചനാരത്തെന്നല്ലോ-
നേരുപയുമനിൽ തതപദബാധമല്ലോദിപ്പിപ്പാൻ?
ഹാ റഫറ! നമസ്കാരം, തന്നതെല്ലാമേ നീ ആ-
ത്യാഹരിച്ചാലും, ഭാരംകുറതരു സ്വതന്ത്ര തൊൻ.
പാരിലിപ്പാഴ്മരവിൽ സ്വാത്മമായിസ്ഥപ്പുന്നിയ
പ്പെട്ടതലെ വളരുത്തുവാൻ തുനിഞ്ഞത്തിക്കഴിം.
തെല്ലകാലമെൻ ഫ്രേമ മുലപ്പാൽ നകരാനം
അല്ലുവാറുവാൻ കണ്ണിലമുത്തമൊഴിപ്പാനം
ജീവിതമരക്കുമി തന്നിലാമയം പോക്കം.
താവളം തങ്ങവാനുംശൈപ്രന്നതളിയ
നിന്നുടെ സഹവാസഭാര്യ, എൻ ടുന്നുമെല്ലാം
തിന്നതാണന്നുകൾ; നീ തെല്ലുമേ പിഴച്ചീലു.
പുന്നുലോകങ്ങൾതോടും കടന്ന പറന്നാലും,
മണ്ണിലെച്ചുടെൻ കണ്ണു പോരുക്കാൻ പിറന്നീലി.

ഉ സാഹ റ റ റ.

നാമപ്പോ നമ്മുടെ ജാതകം തീര്ജ്ജവർ
നാമപ്പോ നമ്മുടെ നായകന്മാർ!
എന്തിനു പാഴിലായ് ക്രമ്മനീൽ വാക്കിനു
സന്തപ്പിച്ചിട്ടു കാഞ്ഞമെന്നു?

സന്തതം സന്നാദം നാക്ക പേരിനായ്
കന്തവും വാഴിം ധരിച്ചിട്ടുക.

ശ്രീഭക്തി ചാടക, വിണാകിൽ നീതുക,
തേടക തീജയ വൈജയന്തി.

പാഴായ് നീ ക്രമ്മനീൽ വാക്കാലാ, ഭാവിയാം
തയ്യിലായ് ചുട്ടനീൽ വിളിടായ്ക്കു.

ചൊല്ലുക സത്ത്വും മംഗളമെന്ന നീ—

യല്ലാസമോടാക്കരിക്കാറോടും;

എന്നാകിലായതും പുണ്ണിരി തുകീടാ

നന്നായ് പുരാരിയും തുകിനില്ലോ.

ഇല്ലാങ്ക വസ്തുവുമത്സാഹിയായോന്നു

ചൊല്ലിലടങ്ങാതിപ്പാരിട്ടിൽ.

പാഴിലായ് ക്രൂനീർ വാക്കാതെ നീ തന്നു
ഭാവിയെത്തരീഷ്ഠവാനല്ലെമിങ്കു.

വീഴ്വതെന്തിനായ് വിണ്ടുമെഴുന്നീല്ലാൻ,
താഴ്വതെന്തിനായുനിച്ചാടാൻ.

മാറ്റവതെന്തിനായ് മാറ്റും തെളിയുവാൻ,
നാശമോ നവ്യങ്ങളാശ്ശിക്കവാൻ.

എതാൽവിയും താഴുയും താഴിത്തമര്ത്തിനാം
കാലുകൾ മെല്ലിവേ മേലെ മേലെ

വച്ചുനടന്ന താനെന്തിനിനീട്ടാമെ
ഉഛവച്ചല്ലോം ശ്രീജയ മാളികമെൽ.

എന്തിനായ് പാഴിലായ് ക്രൂനീർ വാക്കണ്ണ
സന്തപിച്ചീട്ടിനു കാഞ്ഞമെന്നോ?

നാമല്ലോ നമ്മുടെ ജാതകം തീറ്റപ്പുവർ,
നാമല്ലോ നമ്മുടെ നായകന്മാർ.

ഒ പു റ ദ .

കായത്തിനില്ല കരം കക്കവാതിനു തക്ക-
തായല്ലവും യച്ചി, മുഖത്തിനമില്ലകാണ്ടി,
സ്വാധത്തിലാങ്ങമാങ്ങ കാമിനിയിൽ കൊതിക്ക-
ശായത്തെയുള്ളവിലാസരസങ്ങളില്ല.

1

എന്നാൽ, കവിഞ്ഞതാങ്ങ മനോത്തണവും കമ്പിപ്പാ-
നെന്നാലഗാല്ലു, മറിവോ ബത്രയുമല്ലോ.
എന്നാലുമങ്ങ മനമെന്തു നിനച്ചുതാനോ
ചെന്നാംതരുംകരിയവളിൽ കടികൊണ്ടിട്ടും.

2

കണ്ണിട്ടമില്ലിതിനു, വൈം കേരവിയും തോൻ
പണ്ണിക്കശാംഗിയുടെ കേട്ടരിയുനമില്ല;
രണ്ണില്ലനോട്ട്, മൊങ്ങ നോക്കിന മിനാലോനു
കൊണ്ണിട്ടനിനാപടി താനുഹ നിനു പക്ഷേ.

3

ദൈവം നിനച്ചുതു മനശ്ചനറിത്തിരുന്നാൽ
ജീവപ്രചയമിതുമട്ട നടന്നപോറുമോ?
പാവം മനശ്ചനോങ്കാലടി വയ്ക്കമല്ലോ അ
കൈവന്നിട്ടും നവസംഭവമൊന്നു പാരിൽ.

4

പാരം ഭോധിച്ചുണ്ട്, മായതുകേടു, മാരോ
 സാരംഗഹിപ്പിതിന നിന്ന നിനച്ചിട്ടുണ്ട്?
 ഭാരംചുമന്ന നടക്കാംവൊരു രൂരിയോ സം-
 സാരത്തിലീനര, നശിക്ഷിത ലോകസാരൻ!   5

എന്നാലിവന്നറ മനമാക്കമനീകടാക്കം-
 മൊന്നാലലിജത്തിട്ടവതിനൊരു ബന്ധമെന്തോ,
 എൻ്നാലുപാട്ടമിയലുനൊരു വസ്തുവൊന്ന്-
 മിന്നാളിലെന്തിവന്നയിങ്ങനെയാക്കിയില്ല.   6

ഓസപ്രസൂനമിതു, മല്ലയി, തഞ്ചിതത്രീ-
 വാസപ്രചല്ലസരസീഡഹമന്നിതെല്ലാം
 ഹാ, സത്ര, മജ്ജിലുള്ളവാക്കവതില്ലയല്ലോ
 നെന്നസർ്പ്പികം കമനി ചേരേപ്പാരു ഹ്രദ്ദികാരം.   7

നാമാരുമെത്രമരിയാതൊരു ബന്ധമെന്തോ
 ഹാ മാനഷക്ക് മനതാരിലുഭിച്ചിട്ടുണ്ട്,
 കാമാഭിധിയാനമന്നയോജുവുമ, ല്ലിതല്ലോ
 ശ്രീമാധവക്ക്ഷികയ ബന്ധുരമായ ബന്ധം.   8

കായത്തിലാലു, കമനീയതയിക്കലാലു,
 മായതറിലാലു, മധുരസ്സിതിയിക്കലാലു,
 പ്രായതറിലാലു, പരിത്രണിക്കലാലു, ഫയറോ
 നൃായത്തിൽ റണ്ട് മനതാരകൾ ചേന്നിട്ടുണ്ട്. 9

ഡാഗ്ര താരപ്പാനം.

കള്ളിനാമുതമെന്നാണും
 മനില്ലഭാനമൊന്നിൽാ
 എന്നായാകഷ്ണം ചെയ്യു
 സുന്ധുക്കുലതാഭിയാൽ. 1

റോസയുണ്ടിഹ പിച്ചിപ്പു
 വാസനിക്കുന്ന ചെവുകൾ;
 നാസയും കള്ളമാനവ
 തംലാസ്സിലാട്ടനിതോപ്പുമായ്. 2

കിന്നരീഗീതമോ, കള്ള്-

തതിനഭാരാമുദ്ദേശമം,

നാടിതാവിലമേകൻ

മദ്മാരത്തനാദരാൽ.

3

തേനതിക്ഷണ ആനങ്ങൾ

ഹാ ഒക്സിച്ചേക്കൻതാൻ

ബാതിനില്ലെന്ന; നാവിത്രനീ—

അറിനില്ലെന്ന; തൽക്കുണ്ണം.

4

പച്ചപ്പുട്ട് വിരിച്ചിട്ട്

ചുമെതകളേനകയാ

ചുവിരയകൊണ്ട് ചുണ്ടിക്കാ—

ണിച്ചനില്ലെന്ന വല്ലികർ.

5

എന്തമടി, വസന്തത്ത്

വിനോദിക്കുന്ന കാലമായ്,

വന്ന മേളിക്കുല്ലായ്യിൽ

നിന്നവോകില്ലിതേരുന്നാം.

6

ശ്രൂ മനംപേരിലാത്തന
മാതതൻ മലിനപ്പെട്ടം,
പുശള്ളിക്കാഴിത്തും പു-
വല്ലികാഞ്ഞും നശിച്ചിട്ടും.

7

എന്ന ചൊല്ലുന്നിതെൻ കുട-
രജുപേരേതു നേരവും,
വന്ന നിർബ്ബുദ്ധമായ് കുട്ടി-
ക്കാണ്ടിപ്പോകുന്ന സന്തപ്തം.

8

പദ്യേന്തൃയസുവാഭായി-
രയക്കില്ലും നെഡ്യിനേതുമേ
ആനദം നൽകിടന്നില്ലി-
സ്സുംനാഞ്ചുമോഭഗീതികർ.

9

ആ മന്ത്രമലതൻ മോളിൽ
റീ റീ വീതുന്ന മാതതൻ
ഉരയാട്ടനാതേനോട്-
ത്യന്തഗംഭീരമെത്തവാൻ?

10

ഈ മുള്ളേവടി മുട്ടന
ചെറുപന്നമാവിന്തുറം
നാശമില്ലാത്തതെന്നാനാ-
ലാത്തമാവാകഷ്ണിതം ഭാരം.

11

പാവങ്ങളിയുനില്ലെ-
നാഞ്ചിയങ്ങളുതിൽ വിളി.
. ഏതും ഗ്രേഡ്, മത്യം
ഗംഭീരം, മേരുഗം സ്വരം!

12

നശിക്കനാല്ല താനേതും,
നശിക്കനാല്ലതും താമാ,
നീ താനിന്ത്യമേ! നീരു-
കന്നതീ വാടി പോലവെ.

13

വസന്തത്രം കഴിഞ്ഞാൽ പി-
ന്നാങ്കുപോകം സുവിക്കവാൻ,
നാശഹീനനെന്നിക്കെങ്കീ-
നശ്വരസ്ത്രകളിൽ സുഖം?

14

അവലും ശാരോത്തം കാണ്ടക്ക്-
ക്കുന്ന നിള്ളുന്ന നിസ്പുഖം
ആ വഴിക്കു ഗമിച്ചാലോ
കൈവയ്ക്കു മര മംഗളം.

15

വിശ്വ വാദീകരം.

“മായാവിയാകിന കോടക്കാർവ്വള്ളൻ തന്റെ
മായാവിലാസങ്ങൾക്കൊധാരം,
നീയല്ലീ നീയല്ലീ വേദണാ! നീ ചൊൽക്കേടാ
ആയർക്കലോത്തംസം തന്റെ സുപ്രത്യേതാ!”

എക്കാട രാധികാ കാനനം തന്നിലായ്
എക്കയായ് സമ്പരിച്ചീടുന്നാരം
കാണമാറായി തന്റെനിലാക്കള്ളൻ തന്റെ
വേദണവാം ഫോഹന ദിപ്പായുധം.
ആശ്വര്യസംഭ്രമസംഭരിതാത്മാവായ്
നിശ്വലം നിന്നനവർ നിന്തിമേഷം!

ആനദാരവാളുനക്കാരൻ, കണ്ണൻ ത-
നാനനച്ചാബനംകൊണ്ട് പുസ്തകം,
ആ വേണു കാണുവാൻ കെത്തതുകും ഒപ്പുണ്ടാരോ—
കാർവ്വേണിയാളുതു കമ്മുലാക്കി;
നിന്നിമേശാക്ഷിയായു് നോക്കിനീടിനാൽ
സുദരി സാന്ദ്രഭാമാനദാതാൽ.
ഉറുഡനോക്കീടിനാളുററംതൊട്ടറവും
മുഖഭാരസ്യർജ്ജപരംതാനം വേരെ.
മോഹനചീജു ചുമങ്ങുതിലുണ്ടനാ
മോഹിനിയാളുംഹോ നോക്കി നോക്കി,
ഉൽപ്പളകാംഗിയായു് കണ്ണിൽ വച്ചീടിനാൽ
വായു് പുരുത്ത് ചുംബിച്ചും മാറിൽ ചേര്ത്താർഥ.
ചിൽപ്പമാൻ തന്നെ ചിൽസുവരദായിയാ—
മത്തുവാദ്യവിശേഷമല്ലി!
മാമാശാനിലായു് ചാരിനിനായവ—
ക്കാമധുനിഷ്ട്രൈവേണുമററം
കാരോളിവസ്ത്രനേയോമ്മിക്ക മുലമായു്
പാരവദ്ധും ഒപ്പുണ്ട് നോക്കിനാൽ,

“ആനായർപ്പെൻകലവാരിത്രണജക!

സുനായായധമായവനെ!

നിന്മട നാദത്താല്ലൂദേഹം ഗോപികൾ
തന്നുള്ളം കാമത്താൽ വെന്തീട്ടന്.

ലോകങ്ങൾ മറ്റുമേ മോഹിപ്പിച്ചീടന
വാഗതീതാനദമാധ്യപീകരം നീ;

അങ്ങും നീ യാനദം, ഗോവിന്ദ സുന്ദര-
വായുലർത്തേരൻ നകന്നീടം ഭംഗം;

ഗോവിന്ദരജളിക്കം ചങ്ങാതിയായ നിന്ന്
കാൽവസിച്ചീട്ടേൻ ഭാസിയാം ഞാൻ.

നിന്നപുണ്യമോഷ്ഠകിൽ നീ തന്നെയാം പുണ്യ-
സന്ധനാനാരിൽ വെച്ചുഗ്രഹണ്ണൻ.

ഹാലൊളിവശൻനിലാവാഴം നിശകളിൽ
വേലോട് കാളിനീവെള്ളിമണ്ണിൽ

ആയർക്കലേപ്പര നാവിശ്രമോഹന-
നായതലോചനമായമൊള്ള,

കേളികളാടവാൻ കാവാളമുത്തവാൻ
മേളമായ് വായുലരഹ്പിക്കവെ,

നീ സുവമാസപദിച്ചുാരവഗിഴ്ചേ
വാസുദവൻ തങ്ങരംകേക്കീടുന.
കാര്യപ്രശ്നതന്മാവസ്ഥയ്ക്കുംതന്ത്രം മാറ്റു,
കൈവന്ന നിന്ന് നാഭതറിന്നമല്ലോ?
അല്പായ്ക്കിൽ നിന്നുടെ ചേര്യരാത്രിത്രഭന്നയേര
മല്ലാക്കണ്ണതന്മായിൽ ഒത്തൻഞായി?"
എന്നവളാവേണ്ണ മന്ദം തന്മ വായ്യുലർ
തന്മിലായറ്റപ്പിച്ചുാന്തുതീടവെ,
“അഞ്ചുമേളാ പഞ്ചാരഘതന്മുചോരിവായ്യുല-
രിയോടക്കേക്കയോ പാപം പാപം!"
എന്നവർഷ മുന്മിലായ് നാഭമല്ലുമാന്ദ-
സുംരമുത്തിതാൻ പ്രത്യക്ഷമായ്.

കാല റാമി.

ജീവിതപത്രംഗ തൊന്തരത്വാദ മനോഹര-
 ഭവിയെപ്പുജിച്ചവോ പാവനഹ്രദയത്തിൽ,
 പ്രാണനാമാരാമയെ, ദീർഘനാഡം യുാനിച്ചുാരെ-
 നോന്നേന്നർഹിച്ചികാളൈക്കാണവാൻ ഗതിവന്നോ?
 ഏവമാക്കമാരനാം കിഴവൻ, കൈമാരത്തിൽ
 ദൈവ നിങ്ക്രിയത്രാലെ നാട്ടവിട്ടുലഭ്യവൻ,
 ഹാ സുവം തന്നനാട്ടത്തീ, ചുറ്റസുസ്ഥരണകോ-
ണ്ണായ്ക്കാൻ കടന്നോദ കാലമേക്കാതെ താനെ,
 ഏതാദ മനോഹര വിപ്രിനകജ്ഞത്തിലോ
 കാതരാക്ഷിയാളൈത്രാനന്ന വേർപ്പിരിത്തുപോയ്,
 ആവഴിനടന്നതെ; തപരയാലുടനോടി-
 പ്പാവതു പാതംവക്ഷംബാധുത്തമരപ്പാം തോന്തി.
 ചെന്നവനാരാമത്തിലല്ലത്ത മിഴികളാൽ
 നിന്നനില്ലിലെ നാലുപാടുക്കൾക്കണ്ണും നോക്കി.
 ഏവിടെയെവിട്ടും എഭുപീഠത്തിക്കൽ
 കവിയും ഭക്ത്യാ സേവിച്ചീടും മംഗല്യാംഗി.

വിചിത്രവിഹരണങ്ങൾ മധുരനിന്ദത്താൽ

വിളിച്ചുപറയുന്ന മാധ്യവമാസാഗമം.

മധുമത്താളിയെത്താ, പികവഴ്റാൻ ഗീതങ്ങൾ,

വിടങ്ങ കസുമങ്ങ, ഒളിയും വല്ലീകണ്ണൾ,

തിരിയും കാലത്തിന്റെ യൈഞ്ഞനദശയതെ-

ന്നരിയാട്ടനാവള്ളം തന്നൊ വാർത്തടിനിന്ന്.

അമലമലം പേരി മദമദമായ് തന്നൊ

കുമത്താലോരോ വല്ലീചില്ലയും തലോടിയും

ചുള്ളു വിഭദ്ധനാം വിടനേപ്പാലെയപ്പാൾ

കളിർക്കാററടിച്ചതു ചുള്ളകമവനോക്കീ.

“ഹാ വസന്തത്ത്, ന്തനമിതൃപോലോക്കനാളാ-
ണാവരാംഗിയെ ഭൂഷിഭിഷ്ടത്താൽ വെടിത്തു താൻ.

മല്ലികേ! പ്രിയാസ്തിതചാര്യത ഹരിച്ച നീ

ചൊല്ലുക യെങ്ങെന്ന് പ്രാണനായിക മനോഹര.

അന്ത്രാന്ത്രാന്തിഷ്ടവല്ലീയുഗമേ! കമിച്ചാലം

മനിലെക്കല്ലുവല്ലീയാമവള്ളുങ്ങായെങ്ങാ”

വല്ലികളാടിയാടികളിച്ച പരിഹാസം

തെല്ലാരേച്ചായ വെള്ളച്ചുവിരി പുണ്ടനിന്ന്.

© 2013 W. o.

(1)

ഓമലാളിയുന്നോ, മാമകവളിൽന്തര-
പ്രേമവായ്യു,തു ശ്രദ്ധഗ്രൂഹമായിതുന്നാട്ട.
കേവലവചനങ്ങൾം പോങ്ങേം മഹിതവും
പാവനാലുസ്ത്രമാമതിനെയറിയിപ്പാൻ.

ദോഹനാശസുമജ്ഞം, തന്പരിമളിയാരാ—
വാചനിവഴിക്കണ്ണോ എന്നമറിയിപ്പു.
പ്രേമ മെൻറ്റേഡയത്തിൽ നിരന്ത്രവഴിയട്ട
കാമഹായത്രതാനന്ദ്യാമലാളരിഞ്ഞതാളം.
എവനമഹിജത്താത്മാദായാദ ശക്തിയണ്ണോ
ജീവിച്ച അജീവിയോട് ചേർത്തിനക്കീടുന്നതു!

(2)

അനന്തരാകസ്തീകാം കാഴ്ചയിൽത്തന്നൊ തെങ്ങ്—
ക്ലാന്നപോലിന്നങ്ങളൊരുന്ന എൻകണ്ണമോതി.
തരിച്ചുദൈമെല്ലാം, രോമാഖുകഞ്ചുകത്ത
ഡാരിച്ച, പ്രേമക്കുറക്കാറിനാൽ വിരക്കവെ,
ഉരുപ്പാനഡിച്ചീല നാവിലങ്ങനാകാക്കാം,
ചിരിപ്പുനമായീല വിവിധാശങ്കകളാൽ,
എത്താൻ ശപിച്ചീല മോഹനായു കളിഞ്ഞതാര—
ച്ചിത്രമാം നേരത്തെങ്ങാഴത്താതു ഒരു വിഹലമായു.

(3)

അതാഞ്ഞാഞ്ഞസുന്ധമായിത്തീന്നാകിലഭ്രവിതന്ന
ചാദന്മാനത്തിൽ പതിച്ചാശപസിച്ചുനെ സൗഖ്യം.

ഞാനോരും വെള്ളാണോരും തനീന്നാകില്ലാറു പ്രിക്ക
 തേനോലില്ലാനത്താ ലൈൻ എത്തയും തുറന്നോനെ,
 ഞാനോരും യുളിർത്തേനാലുകിലോ മരം മരം
 വീഴി യാമനോജനോംഗിക്കല്ലാസം വള്ളത്രേം ന.
 എവന്നമവിജ്ഞാതമായോരും ശക്തിയാല്ലാ
 ജീവിയെ അജീവിയോട് ചേര്ത്തിനക്കീടുന്നതു!
 ആ മഹാശക്തിക്കടിക്കുപ്പിനില്ലോ നാമതു
 പിരിക്കുമിനക്കീടുചിതംപോലെ; അം.

വിത്തത്തഭായി പട്ടലിൻറ

പഠം.

കരംപോട്ടു താഴെ! കരിങ്ങല്ലെന്ന തെണ്ണരം
 കയതിപ്പോന്ന നെന്തും, കടൽപോലെഴും എത്തും
 തിരള്ക്കുമോരു വീരൻ, സപാതത്രുസമരത്തിൽ
 പുരത്തുമിതി ചെങ്ങു, നാഡി ഇംബുക സിംഹം,
 വിരതിവെടിഞ്ഞോരു പടയിൽപ്പുടകയാൽ
 ഭരതിക്രമമായ ദേഹപീഡ ബാധിച്ച,

വിലക്കവിധാതീയാം റിംഗ്രേമാതാവിൻ് വക്സ-
സമാവിധിലപിങ്ങതുചോയ്; കണ്ണനീർക്കൊണ്ട-
നാവാം?

കുരിങ്ങൾ പരസ്യിക്കലാരിയും വഴികാട്ടി—
തതാരകഫോറോഗോരാനാനാണ്ടതീ നദീസ്ഥിക്കൽ
കാണമതിള്ളുതുഭയ്യും കാലൻ തന്ന കരംകൊണ്ട്
മുട്ടന്തു മുടിഞ്ഞതാരീ എങ്ങനെ തന്ന ദിർഘാഗ്രത്താൽ.
ഉയൻ്റെ നദീസ്ഥിക്കൽമരിഞ്ഞെ ദീപസ്ഥംഭം
തകൻംപോയജല്ലോ ഹാ ഭാരതദിർഘാഗ്രത്താൽ.
വീരസിംഹങ്ങളേവം മുതിപ്പേട്ടിട്ടും ഹാ
തിന്നതിനു ചീത്തങ്ങൾ പനികർ പുലഞ്ഞേബാം.
ആത്രുഭാതാവാമങ്ങളസ്ത്രിതന്നുചിതംപോലു—
യാത്രുനാ മദ്ധ്യഹതിനുന്നതിമവചനങ്ങൾ,
“ക്ഷേമമേ ഇഗതതിനു വരട്ടു യെന്നജന്മാർഗ്ഗി
താമസിക്കാതെ പുണ്ണസപാതത്രൂപം പ്രാപിക്കേടു”
എന്ന തന്നുള്ളപിണ്ണൈതെ മുത്തുവിഞ്ഞാല്ലിച്ചശ്ശോ?
നിന്നുടെ തന്നയനാം ശ്രീമാൻ വിത്തത്തായോയ്‌പട്ടത്.
കമ്മ.വീരന്മാരേവമെത്രയോ നിന്മാത്രത്കീൽ
നിന്മഹിമാവിന്മുലം വാണം വിണ്ണനിഞ്ഞീല?

മാഹാത്മ്യമേരും നിന്റെയാകാശാന്തത്തിൽ മിന്നം
അീബുദ്ധാദികളാകും താരകംകിടയിലായ്
ഒണ്ടിയിലിതാ വന്നചേരുന്ന പുതുതാരം,
ഓഗമരോധ നിന്റെ കീർത്തിക്ക മാറേറേഞ്ച!

നിന്റെ മിഴികയ.

വാനിയ്യുന്ന പുതുതാരകജാല മാരം
മാനിച്ചിമച്ചമിഴിയറു നകസ്സനില്ലും,
താനിതു നിന്ന തരളമീന്മിഴി നോക്കിനിനാൽ
ഹാനിക്കേതരുതു തവ താരൊളിമേനിയാണെ! 1

മിന്നന നിന്ന മിഴിയിൽനിന്നതിൽം പ്രകാശം
മനം മങ്ങപ്പുരവുമെന്തു കൊതിച്ചുനില്ലും,
ചീനന തുണ്ടിനവോജപലഭീഷ്ടി, ദയരു
പൊന്നം പജഞ്ചുമിതൊന്നാൽ നോക്കക്കണ്ടാൽ. 2

ഓളംതകർത്ത ജലരാശിയെയും കളിത്ത്
നീളംപെയത്തിളകി നീലിമപുണ്ണനേതം
പാളക്ക പിച്ചയടപോപയക്ക, മീ ഭ്ര-
ഗോളത്തിലാരിതിനനേരാങ്ങവസ്തു കണ്ട്. 3

ഒവരം ഹരിന്ദനിയിവക്ക വനിപ്രകാശം,
താരങ്ങൾ മിന്നി വള്ളങ്ങാതിനംബരാന്തം,
പാരം മനോജത്തമണിമത്ത് വിളഞ്ഞത പാരാ-
വാരം, മിചിക്ക മഴവില്ല തവാക്കുഡിയും. 4

കാന്തത്തിനൊത്തപടിയെന്തിത്തു പാക്കവോർത്തൻ
സപാന്തം ഹരിച്ചിട്ടവതെന്താങ്ങ മനുവാദം,
താൻതനെന്നയിങ്ങിനെ വശീകരണം കഴിച്ച-
പാന്തത്തിലെത്തിയവനോട് കയക്കെയെന്നോ? 5

പാരത്തുനി നാിതു നകൻ നകൻതനെ
വാരങ്ങൾ താൻ പെരിയ സൗഖ്യമാക്കാത്ത-
പോക്കാം,
താരങ്ങൾ വാനിൽ വിലസുന്നതു കണ്ട് കൈകക-
ക്കാരങ്ങയത്തു, മതു കാശമതില്ലപ്പി സൗഖ്യം? 6

സപാരന്ധസാര, മനിമേഷത മത്സ്യങ്ക-
 എനാരത്തുതാച്ചത, മദ്ദമ്പരഭംഗിരംഗം,
 അതു, രഹംവഹിനമവില്ലശ്രദ്ധപരചിത്രശിഖ്യം-
 ഭാരപ്രകാശ്യ, മിതു കണ്ണയതനാതില്ല?

7

ഈ നതു ദയാത്തകളില്ല, മനശ്ശുവഴ്ച-
 മേന്ത്യമാവുത്തനംഗവലാധിത്രം;
 വാനത്തിലിരുന്നുവിരാവിനേഡയാത്ര തന്ന-
 തന്നാനതലാൻനിടവത്തല്ലി, യത്തു നീം.

8

ആരന്ന നരൻ കൊതിമുഴത്ത കരം പതിപ്പാ-
 നാരംഭമാമളവിലേ മമ ഭിവമുള്ള,
 ഹാ രമ്പുചീംശി മനശ്ശുകരാർഹമല്ല,
 താരങ്ങാദി മിനിട്ടക്കയാ മനജഞ്ഞര കള്ളിൽ.

9

വിശപ്പുരല്ല നരർ നീ മിശിക്രൂപ്, കാരം
 വിശപാമയാഹരണപാടവനേതുയും
 ദംശികവയ്യ; കടലിലാശയരാശമുലം
 സ്വംശിച്ച നിന്റ വിമലതക്ക വിശ്വാതമേകം.

10

രാന്മ യാസം.

തളിത്ത് പുവിട്ട് പടന്ന മുന്നിൽ
തെളിഞ്ഞ സംസാരമനോജ്ഞവല്ലി
ചുളിച്ച കായാണ് തങ്ങന്തെന്നടം-
വെളിച്ചുമാന്നനിശി ഭാവിബുദ്ധൻ,

1

വാനോട്ടതുക്കം നിജവേദ്യവും പെണ്ണ-
മാനോട്ടതുക്കംമിഴി പത്രിയേയും
താനെ വെടിഞ്ഞാ വിപ്പിനെ വിരാഗ-
മീനാക്ഷിയേതെടി നടന്നിട്ടും.

2

ലോകങ്ങളുമ്പൊമതിയാദൈരാഹ്മി-
ഭാവേശമാന്നനിഇകിത്തുടങ്ങി,
മനാനിലന്നവീശി, മരന്മെന്തും
പുഷ്പങ്ങളും തരസാവിടന്ന്.

3

ഉച്ചത്തിലാകാശതലത്തിലിന്ന്
നൽച്ചുറ്റികാവേള്ളി വിതച്ചുമറം,
താരാചയം ദേഖി തുന്നടച്ചും
കുരാദിമംനോക്കിരസിച്ചിട്ടും.

4

എവാള്ളിലാവെന്നാൽ കൈതവന
 തുച്ചനിതോപ്പവിരി വിള്ളിലുജ്ജാർ?
 ഇവള്ളുനാട്ടുവകർ ദേവദായ-
 പ്രവർഷമാമച്ചന ചെങ്കുതാനോ? 5

വിണ്ഠപരുതനംജ്ഞലിവാന്റുപരും
 വെൺപാലുതന്നനിത്യരധാരതാനോ?
 വെൺപട്ടിവൻപോംവഴിയിൽ ദിവൗക-
 സ്ഥംഖാവിരിച്ചീട്ടുകയോ മനോജതു? 6

ഭാലാരാഭമാം രാത്രിയിലേകനാക-
 നോരിലിലരാനാമന ക്രമിനായി
 ഇന്ന രാജഗന്ധുവകളുംബരത്തിൽ
 ഹാരാതെ നിത്രീട്ടുകയോ നിനക്കിൽ? 7

ഇത്യാഗഗ്രീലിക്കഴുമുംപുള്ളേപ്പാ?
 പ്രത്യാസമങ്ങു ചുകർത്തൻപരപ്പേപ്പാ?
 നിത്യാമൃതങ്ങൾ മകംകവിഞ്ഞി-
 പ്പാത്തടംശം നിരയാന്നനില്ലോ? 8

ബാമത്രൂരത്ത് ആയമുള്ളേണ്ടതുകി-
 യാമജ്ഞിക്കിനല്ല റസക്കടക്ക
 കാമം മരനാജേതാധുചിപ്പേശനമിനാ-
 ചീമനിനായിട്ടാൽ മെൻവിരിപ്പും,

9

സോമചവിക്കൈത്തെവമോട് വെള്ളി-
 യീമണ്ണില്ലംനീരു വിരിപ്പു ദേവർ
 ഇം മാരചൈവരിക്കിനിമേൽക്കിടപ്പാൻ
 ഭ്രമണ്ണയലം മണ്ണിതമാകയാണോ?

10

ഒലാകാഡിരാമക്കന്നരയഴുന്നള്ളത്തു-
 ഏനരത്താരാളിയുംവർ മാതുമേററം
 ചുർഖികരാകാരമണിഞ്ഞുനില്ല-
 തനുക്കന്നല്ല നിനച്ചിവണ്ണം,

11

ആനദേശസദായകകോമളാലം-
 കാരൻ ധരിച്ചെത്തു മനസ്സിനേയും
 കാമം ചലിപ്പുക്കമൊരുത്താഡരീ-
 മെരും രാഹൃപ്പണമനി വാജിട്ടോ?

12

കാഡം നിലാവാം മുറിന്തൽക്കി ദേവ-
നിമനിലെസ്സുഷടമാക്കേയിന്,
അപുമത്രാട്ടം സംവരണം കഴിക്ക-
യാമോ കലാനാമനേയഗിയാക്കി?

13

വലാരിയോരായിരമക്കിക്കാണ്ടം
കലേശനാം എതനരാന്തലേന്തി
തുവെള്ളു മേഖസ്തിതമാന്നിവന്നു
ചുണ്ണപ്പയാണത്തെ റകന്നിച്ചേനാ?

14

എവം മഹാശങ്കയുംഈച്ചിട്ടമാർ,
കൈവന്നകാന്ത്യാ കരംകുക്കമമാർ
ദ്രോ വധുശാജ്ഞാധുഗണങ്ങൾക്കൊ-
ണ്ണിവസ്ത്രനെസ്താഭരമാദരിച്ചു.

15

പാലശ്വിഥം പാട്ടകൾ പാടി വാനിൽ
പാലശ്വിഥംവാണികൾ വീണയിനേൽ
ആശീരംതുപറാന്നട കീത്തിവാഴ്ത്തി-
യാലസ്യമറായവരേവഴമാതി.

16

ഭ്രൂന്ത ഭവാ നഭ്രയകീത്രിയേന്തി -

യദ്യഗ്ര മദ്യാകലനായ് ജയിക്കു!

ഇദ്യത്മസംസാര മതിങ്കുളിച്ച

നദ്യപ്രമോദം പദ മാന്ത്രയിക്ക.

17

മനാിൽ ജനം വാത്തിവരുന്നാതായ

പൊന്നാിന്കിരീടം തവ ചുല്ലപോലെ!

ഉന്നിത്രകൈന്തുഹലമോട് ലോകം

വഞ്ചിച്ചിട്ടം വിത്തവുമിത്തർപ്പോലെ!

18

വാനോടെത്രക്കം മണിമേട,വാഴാൻ

വാനോക്കിക്രൂതപ്പന്നുലഭ്യം,

മീനോപമാക്കീമണിമാരോടൊത്തു

സുനായുധകളിയില്ല~~ജ്ഞ~~ഹഷ്ടം,

19

മട്ടാതെമട്ടം പണിയുനാമട്ടാ

മട്ടോൽമൊഴിത്തരുകളില്ലചെയ്യും

പാ,ട്ടാ,ട്ടാ,മോരോകളി, കൊഞ്ചയൽ, നൽക്കു -

തതാട്ടം,മുദംഗാദിസുവാദ്രാഹവാഷം,

ആഫലാലനീലായതനേനത്രമാർത്തൻ
പാഫലാലുഭാലീലവിഫലാലധാസം
ആഫലാകനം ചെങ്ങവർത്തനമനസ്സ്-
മാഫലാലമാകനനാരു കണ്ഠവിലാസം,

21

കട്ടിക്കരംഗാക്ഷി യശോധരദ്ദൈശ്വരം-
കട്ടിക്കൈഴം കോട്ടമെഴാത്തനോട്ടം
മട്ടിത്തരപ മഹരാജനാരിയിൽ ക-
ണ്ടിട്ടില്ലതിന്വണ്ണമൊരംഗവണ്ണം,

22

ആശകകപ്പെട്ടുവതെക്കി,ലീനാ-
വാശകകപ്പെട്ടൊരു വസ്തുസർജ്ജം
ഡേശംമടിക്കാതടിക്കപ്പിയെത്തി-
ചീശപ്പിയം ചെങ്ങുരു ത്രുവർജ്ജം,

23

ഇരു വസ്തുസർജ്ജം ഹഹ ജീവഫലാക-
അസവക്കഫോകം തവ മുന്നിലേത്രും
കൈവന്നനില്ലും പ്രതിബന്ധയലേരു-
മായ്വനാതി;ല്ലെന്താരു ശിഷ്ടകമം!!!

24

സില്ലാത്ത'നീ നിന്നുടെ ദിവ്യനാമം
സില്ലാത്മാക്കീയിരു രൂപമിപ്പോദം,
സില്ലാത്തഗന്ധൻഡുളം ഫു-
സില്ലാ!സുവിക്ഷം തവ സില്ലിയിക്കൽ.

25

എവം മഹോത്സവ മഹോ തൃടരു, അജഗത്തിൽ
ജീവജീവിയിൽ ഭരിതമാറ്റവതിനു ദേവൻ,
നിത്യാനന്മായ പരമേഷ്യി നേടവാനായ്
എപ്പായാൻ ഭയാനകവന്ത്തി ലഘൂജീവയതാൻ.

26

ബേവീ സ്ത്രീ വാ.

പരാത്മികേ! നിന്റെ പദാരവിദം
വിരാമമെന്നു നിന്നവാൻകൊരുവാൻ
സരാഗമെന്നിൽ ചൊരിയേണ മറ്റൊ
വരാതൈവിഞ്ഞുപു, കീത്രനീയേ!

1

ഉദാര മാശ്രാമക്കേശങ്ങാരവും,
സദാ കലാനായകബാലഹാലവും
സദാമരദശകചില്പിയുഗവും
ഉദാ നക്സീചവനാത്രിനാശിനി!

2

എപാമുതാശീതളമാണ്ണോഴിന്തിച്-
നാപാംഗസംവീക്ഷണമംബാ! താവകം
ഉപാത്തഭക്ത്യാ കഴിൽ കമ്പിച്ചനോാരീ-
സ്ഥാപനിൽ ശ്രദ്ധിയണ്ണപ്പതനാഫോ!

3

വിഭാതവായുപ്രസരത്തിലും പരം
ശ്രദ്ധാവഹാനങ്കരം സുനിമ്മലം
സപാംവമായു് സതപ്രളം ശ്രസിച്ചിട്ടം
പ്രഭാവമേരും തവ നാസകാംമങ്ങാ?

4

കുതാദരാൽ കുറുസുധാവിന്തന്റു-
സുതാമുമാം നിന്ത രഭനഭദ്രങ്ങളും
നിതാന്തമെന്നജ്ഞിൽ നിന്തയ്ക്കവൻ സദാ-
ശ്രദ്ധാംകലം, മനമമാപ്തിത്തം പ്രിയൈ!

5

സിതാംബുജത്തിൽ പനിനീർസുമം കണ—
ക്കതാറത്തെസ്യദ്ധമ്മും കവിംതതടം
ഇതാ നക്കേന്നയി! പാരമ്പര്യ—
പ്രതാപസംവല്ലിനി! യംബു!സാന്ധ്യതം.

6

അനംഗസമാനിതചാരകള്ള് മെൻ—
മനം കളിക്കേക്കളിരുക്കനിനോമനേ!
നിന്യൂവൻ, നിന്യുലങ്കതിപ്പരമാ—
നന്നപരതപത്രിലമൻ വാഴവാൻ.

7

നലംപെട്ടം നാദസുനിർവ്വതിക്കനാ—
കലം പദം താവകകബുകണ്ണവും
ആലം വിളഞ്ഞനിതു താരഹാരസം—
കലം, പ്രഭാപ്പരവിസാരിയായ്ശിവ!

8

തടങ്ങതിട്ടം കണ്ണുകമോടിടങ്ങുടൻ
കടന്ന ജ്യൂണിച്ച ക്രമണ്ണംവികൈ!
സ്വീടം പയ്യാനിത്യർധാരധാലെ എ—
തതടം കളിക്കംവിയമോത്തിട്ടന്ന താൻ.

9

തള്ളുയറഞ്ഞയങ്ങനാ വീവിയാൽ
 വള്ളൻ കാന്ത്യാ ലസദിഗജാസ്സിപ്പോൽ
 പിള്ളാടിടന്തു തിവലീവിത്രേഷയാൽ
 കളം സുകാശംശ്രാദരമംബു! സർജ്ജാ.

10

സുരമുമമേ! തവ നാഡിക്രൂപ മെൻ
 കരംക്കനായാസസുവാവഹാകരം
 നിരന്തരം താനകി! പിത്തക്കലേ! കളി-
 തന്റാരക്ഷിയാൽ പാക്കവനസ്സുക്കമഷം.

11

ചരാചരങ്ങൾക്കവിലത്തിനം ശൈവ!
 ചിരാലോആന്ത്രായ തവാംശ്ചിയുഗകം
 നിരാമയം ചേതസി ചേക്ക്രമുലച്ച-
 എഴും അരാസ്സുവം താനകി കൊംഘവനപ്പും.

12

സദാ തവാകാരനിത്രുപണത്തിനാ—
 ലുഭാര മെന്നാജ്ഞിലുയൻ്റു വന്നിടം
 ചിദാശ്വരാം നിർന്മൃതി യംബു! സർജ്ജാ
 മുഡാ നകൻിടവനാത്തിനാശിനി!

13

